

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

JTEU j.nr. 400.B.1-3.
Den 25. februar 2009

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål nr. 1 ad B65 af den 9. februar 2009, vedrørende forslag til folketingsbeslutning (B65) om tiltrædelse af stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side.

Spørgsmål 1

”Regeringen bedes redegøre for, hvorvidt den forestående stabilitets - og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og Bosnien-Hercegovina i sit afsnit om arbejdstageres frie bevægelighed minder om den aftale, som er indgået med Tyrkiet, og som for nyligt har ledt til Hakan Er-dommen (sag C-453/07), ifølge hvilken tyrkiske borgere nu kan støtte ret på EUs regler om fri arbejdstagerbevægelighed og på den måde omgå de nationale udlændingelove.”

Svar:

Reglerne om arbejdskraftens bevægelighed i stabiliserings- og associeringsaftalen med Bosnien-Hercegovina (artikel 47-49) svarer ikke til de regler om arbejdskraftens bevægelighed, der findes i associeringsaftalen med Tyrkiet fra 1963.

F.eks. fremgår det af artikel 12 i aftalen med Tyrkiet, at de kontraherende parter på grundlag af EF-traktatens regler om arbejdskraftens fri bevægelighed gradvist indbyrdes gennemfører arbejdskraftens frie bevægelighed mellem Fællesskabets medlemsstater og Tyrkiet, og artikel 36 i tillægsprotokollen til aftalen med Tyrkiet fastsætter tidsfrister for denne gradvise gennemførelse. Tilsvarende bestemmelser om en gradvis gennemførelse af fri bevægelighed på medlemsstaternes arbejdsmarkeder findes ikke i aftalen med Bosnien-Hercegovina.

Det fremgår således alene af afsnittet om arbejdskraftens bevægelighed i den forestående aftale, at arbejdstagere, der er statsborgere i Bosnien-Hercegovina, og som er lovligt beskæftiget i en medlemsstat, skal behandles på lige fod med medlemsstatens egne statsborgere på baggrund af de nationale betingelser og retningslinjer, der gælder i hver medlemsstat.

Associeringsrådet, der er oprettet ved aftalen med Tyrkiet, har vedtaget to afgørelser af særlig betydning for tyrkiske statsborgeres og deres familiemedlemmers ret til fri bevægelighed, ophold og social sikring. Det drejer sig om afgørelse nr. 1/80 og afgørelse nr. 3/80.

Hakan Er-dommen vedrører rækkevidden af artikel 7, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80, der under visse betingelser giver tyrkiske arbejdstageres familiemedlemmer ret til adgang til beskæftigelse og ophold i EU-værtsmedlemsstaten.

Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse om arbejdstageres familiemedlemmers ret til adgang til beskæftigelse og ophold i stabiliserings- og associeringsaftalen med Bosnien-Hercegovina, og det associeringsråd, der bliver oprettet under aftalen med Bosnien-Hercegovina, har ikke kompetence til at træffe en afgørelse, som giver en sådan ret til beskæftigelse og ophold.